

[பேரவைத் தலைவர்]

[2002 மே 8]

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வணிக வரித் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. செம. வேலுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விற்பனை வரி (பூசல்களைத் தீர்வு செய்தல்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 21/2002) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(எ) தமிழ்நாடு பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் (விற்பதனை, சேமித்து வைப்பதனை, ஏற்றிச் செல்வதனை மற்றும் பயன்படுத்துவதனைத் தடை செய்தல்) சட்டமுன்வடிவு, 2002

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து 2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் (விற்பதனை, சேமித்து வைப்பதனை, ஏற்றிச் செல்வதனை மற்றும் பயன்படுத்துவதனைத் தடை செய்தல்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 22/2002), மாண்புமிகு வனம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் துறை அமைச்சர்.

2002 மே 8]

மாண்புமிகு திரு. ப. மோகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் (விற்பதனை, சேமித்து வைப்பதனை, ஏற்றிச் செல்வதனை மற்றும் பயன்படுத்துவதனைத் தடை செய்தல்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 22/2002) @ ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ப. ரங்கநாதன், பிளாஸ்டிக் ஆதரவாளர். (சிரிப்பு)

*திரு. ப. ரங்கநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் துறையினுடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற, சட்டமுன்வடிவு எண் 22-ஐப் பொறுத்து, என்னுடைய கருத்துகளை இங்கே எடுத்து வைக்க வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிளாஸ்டிக் பொருட்களை--கைப் பைகள், கோப்பைகள், டம்ளர், தட்டு, கரண்டி, முள் கரண்டி, கத்தி, ஸ்ட்ரா, திரவ உறிஞ்சி, பெட்டி, மூடி, பட்டை, கயிறுகள், விரிப்பு, பாய்கள் போன்ற பிளாஸ்டிக் பொருட்களை—தமிழகத்திலே பயன்படுத்தக்கூடாது என்று இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் வாயிலாக இங்கே எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும், ஒட்டுமொத்தமாக மக்களோடு ஒன்றி இருக்கின்றது இந்தத் தொழில். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சுமார் 6,000 சிறிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை பரந்திருக்கின்றன. தமிழகத்திலே படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள், கல்விப் படிப்பு முடித்தவர்கள், நடுத்தரப் படிப்பை முடித்தவர்கள் எல்லாம், இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு, ஏறத்தாழ 20 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் இதிலே பணியாற்றுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கின்றது.

அதேநேரத்தில் வங்கிகளும், நிதி நிறுவனங்களும் இந்தத் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்குவதற்காகவும், நடத்துவதற்காகவும் பல கோடி ரூபாயை நிதியாக, கடனாக வழங்கியிருக்கின்ற சூழ்நிலையில், திடீரென்று பிளாஸ்டிக் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவது, சேமித்து வைப்பது, எடுத்துச் செல்வது ஆகியவற்றை மிகப் பெரிய குற்றமாகக் கருதி, அதைத் தடுக்க நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, மிக அதிகபட்சமாக

[திரு. ப. ரங்கநாதன்]

[2002 மே 8]

50,000 ரூபாய் அபராதத் தொகை என்றும் இங்கே நீங்கள் அறிவித்துள்ளீர்கள்.

பிற்பகல் 6-20

அதேநேரத்தில் பிளாஸ்டிக் பொருள்களினால் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக, பயிர்களின் வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துகிறது பிளாஸ்டிக். இளம் நாற்றுகளைப் பாதுகாக்கிறது. முளைகளை இளம் பருவத்தில் நடுவதற்கு உதவுகிறது. கிருமி நாசினிகள், பூச்சி மருந்துகளின் உதவி இல்லாமலேயே களைகளை வளரவிடாமல் தடுக்கிறது. நீர் வற்றுவதை, நீராவியாவதைத் தடுக்கிறது. வறண்ட நிலங்களுக்கு மிகவும் அவசியமானது. நீரினால் மண் அரிக்கப்படாமல் தடுக்கிறது. காய்கறி, பழ வகைகளில் அழுகல் ஏற்படுவதைக் குறைக்கிறது. உரங்களை அபாயமற்ற சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்த உதவுகிறது. பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், தாவரங்களைப் பல வகைகளிலே பாதுகாக்கின்றன.

வீட்டிற்கான மரச் சாமான்கள், கட்டடப் பொருட்கள், சுமை தூக்கிக் கருவிகள் போன்றவை, மரத்திற்குப் பதிலாக பிளாஸ்டிக்கால் தற்போது செய்யப்படுவதால் காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்படுவதைக் குறைக்க முடிகிறது. நீர்ப்பாசனம் மற்றும் வெள்ளப் பாசனம், சொட்டு நீர்ப் பாசனம் போன்ற முறைகளில் பிளாஸ்டிக் குழாய்களே பெருமளவில் பயன்படுகின்றன. உதாரணமாக, உலகத்திலேயே மிக அதிக அளவில் விவசாயத்தைப் பெருக்குகின்ற நாடு இஸ்ரேல் நாடு. அந்த நாட்டிலே மழை என்பது, 6 ஆண்டுகளுக்கு 7 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் வருகிறது. அந்த நாட்டில் பிளாஸ்டிக் குழாய்கள் மூலமாகத்தான் நீரைச் சேமித்து வைத்துக் கொள்கிறார்கள். 7 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பெய்கின்ற மழை நீரைச் சேமித்து வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. சீனாவிலே விவசாயத்திற்கு, சுமார் ஓராண்டுக்கு 10 இலட்சம் டன் பிளாஸ்டிக் பொருட்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதேபோன்று உலக அளவிலே வளர்ச்சியடைந்த நாடாக இருக்கின்ற, செல்வச் செழிப்பான நாடாக இருக்கின்ற அமெரிக்காவிலே, அனைத்து வேலைகளுக்கும், உணவுப் பொருட்களை பதப்படுத்துவதிலேயிருந்து, மருந்துப் பொருட்களைச் சேமித்து வைப்பதிலிருந்து, பால் மூலமாக உற்பத்தி செய்கின்ற சுமார் 20, 30 பொருட்களை பல ஆண்டுகளுக்கு, ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு சேமித்து வைப்பதிலிருந்து பிளாஸ்டிக் பைகளைத்தான் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்கள். ஆகவே இயந்திரங்கள்

2002 மே 8]

[திரு. ப. ரங்கநாதன்]

மூலமாக பிளாஸ்டிக்கை சுமார் 100 முறைக்கு மேல் மீண்டும் மீண்டும் உரு மாற்றலாம். அதேநேரத்தில் பிளாஸ்டிக்கை, நம் அண்டை நாடுகளான, சிறிய நாடுகளான, சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஹாங்காங் போன்ற சிறிய நாடுகளிலே, use and throw-ஆகத்தான் அங்கே அனைவரும் பயன்படுத்துகிறார்கள்; தட்டுகள், பிளாஸ்டிக் கரண்டிகள், காபி சாப்பிடுவதற்கு சிறிய டம்ளர்கள் எல்லாம். அதே நிலைதான் தமிழகத்திலேயும் இருக்கிறது. ஆனால் அரசு இதபோன்ற பொருட்களை பல இடங்களில் ஏறியாமல், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில், dust bin-களை வைத்து, இந்த இடத்தில்தான் ஏறிய வேண்டும் என்று உள்ளாட்சித் துறை மூலமாக, மாநகராட்சி மூலமாக, அல்லது நகராட்சிகள் மூலமாக, அல்லது பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக அதை வலியுறுத்தினால், அது நன்றாக இருக்கும். அதைத் தவிர்த்து, பிளாஸ்டிக்கையே தடை செய்வது என்கிற வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், இதனால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் வரும். சாதாரணமானவர்கள், பாமர மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற பிளாஸ்டிக் கரண்டிகள், ஸ்பூன்கள், முள்கத்தி முள் கரண்டிகள் போன்ற பொருட்களை விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கு அவ்வளவு வசதி இல்லாத இந்த ஏழை நாட்டிலே இதைத் தடை செய்வதை நாம் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக இப்போது ஐஸ் விற்கிறார்கள். அதிலே சில்வர் கரண்டி போட்டுத் தரமாட்டார்கள். ஏனென்றால் ஐஸினுடைய விலை 5 ரூபாய், அல்லது 6 ரூபாய்தான் இருக்கும். அதேபோல இளநீர் குடிக்கிறோம். அங்கே 'ஸ்ட்ரா'தான் போட்டுத் தருவார்கள். அதற்குப் பதிலாக நாம் சில்வர் ஸ்ட்ரா போட்டுத் தரச் சொன்னால், முடியுமா? அது முடியாது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இவற்றையெல்லாம் அரசு கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும். நாம் சில்வர் கரண்டியையும் பயன்படுத்த முடியாது அல்லது உலோகத்தால் செய்த 'ஸ்ட்ரா'வையும் பயன்படுத்த முடியாது அல்லது வெள்ளி டம்ளரையும் நாம் பயன்படுத்த முடியாது, அலுமினிய டம்ளரையும் நாம் பயன்படுத்த முடியாது. ஏனென்றால், கழுவ வேண்டிய சிரமம் ஏற்படும். தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இப்போது இருக்கிறது. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு, பிளாஸ்டிக்கைத் தடை செய்கின்ற இந்த மசோதாவை நீங்கள் திரும்பப் பெற வேண்டும். அதே நேரத்தில் நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன் என்பதைச் சொல்லி, எனக்கு வாய்ப்பு தந்த பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[திரு. ப. ரங்கநாதன்]

[2002 மே 8]

பிற்பகல் 6-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் க. பொன்முடி.

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திற்கான நோக்கம் ஏற்கப்படக்கூடியதாக இருந்தாலும்கூட, இதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலே ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கல்களைப்பற்றி அரசு சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, இந்தச் சட்டத்திலே non-usable என்ற ஒரு வார்த்தையைப் போட்டிருக்கிறார்கள். 'மறு பயன்பாடற்ற', இதை எப்படி வேண்டுமானாலும் அதிகாரிகள் interpretation செய்யலாம். குறிப்பாக நாம் மினரல் வாட்டர் பாட்டிலை எடுத்துக்கொண்டு போகிறோம். அதை use பண்ணிவிட்டு சில பேர் தூக்கிப் போடுவதும் உண்டு. அதையே எடுத்துக்கொண்டு போய் வீட்டிலும் use பண்ணுவதும் உண்டு. நாம் use and throw என்று சொல்லும்போது, சில பொருட்களை மட்டும்தான் இந்த மாதிரி பண்ணுகிறோம். வேறு மாதிரி சில பொருட்கள் இருக்கிறபோது, எந்தப் பொருள் அது என்ற Technical definition, atleast எந்தப் பொருட்களினால் செய்யப்படுகிற பிளாஸ்டிக்குகளை நாம் தடை செய்கின்றோம் என்ற விளக்கம் வேண்டும். இந்த விளக்கம் என்பது இல்லையானால் நிச்சயமாக அதை நடைமுறைப்படுத்துகிற அதிகாரியின் கையிலே interpretation செய்துகொள்கிற அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதாக அமையுமே தவிர, இது சரியாகச் செய்வதாக இருக்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஒரேயடியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கின்றீர்கள். உற்பத்தியாளர்கள், விற்பனையாளர்கள், ஏற்றிச் செல்பவர்கள், சேமித்து வைப்பவர்கள், பயன்படுத்துகிறவர்கள், ஆகிய ஐந்து பேரின் மீது ஒரே நேரத்தில் செலுத்தினால், எல்லோரையும் அது பாதிக்கும். நீங்கள் உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணினால், முதலிலே தொழிற்சாலைக்கு கால அவகாசம் கொஞ்சம் கொடுங்கள். ஏனென்றால் அவர்களும் இலட்சக்கணக்கிலே raw materials-களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த raw materials-ஐப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருட்களை முதலிலே தொழிற்சாலைகளிலே நிறுத்த வேண்டும். ஆறு மாதம் காலம் கொடுத்து, தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்கிற இடங்களிலே நீங்கள் நிறுத்திவிட்டு அதற்குப் பிறகு, ஆறு மாதம் கொடுத்து விற்பனையாளர்களிடம் நிறுத்தி விட்டு, அதற்குப் பிறகு

2002 மே 8]

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

ஒரு வருடம் அல்லது ஒன்றரை வருடங்கள் கழித்து பயன்படுத்துபவர்களிடம் நீங்கள் நிறுத்தினீர்கள் என்று சொன்னால் உண்மையிலே இது அமல் நடத்துவதற்கு ஆக்கபூர்வமான யோசனையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரே நேரத்தில் இப்போது நீங்கள் செய்தால் எவ்வளவு பேர் பாதிக்கப்படுவார்கள்? தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்கிறவனும் பாதிக்கப்படுவான். விற்பனை செய்கிறவன், இலட்சக்கணக்கிலே வாங்கி வைத்துக் கொண்டு இருப்பவனும் பாதிக்கப்படுவான். வீட்டிலே பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற ஏழையெளிய மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையிலே இதை உடனடியாக, ஒரே காலகட்டத்திலே அமல்படுத்துவது என்பது நடைமுறைக்கு சாத்தியமாக இருக்காது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். திருப்பதியில் லட்டு வாங்கிக் கொண்டு வரும்போதே, அங்கே பிளாஸ்டிக் பையிலேதான் லட்டைப் போட்டுக் கொடுப்பார்கள். திருப்பதியில் லட்டை வாங்கிக் கொண்டு வேலூர் வரும்போது, அந்த பிளாஸ்டிக் பையை நீ பயன்படுத்தினாய் என்று சொல்லி 50 ரூபாய் fine போட்டால், லட்டு வாங்கின காசும்போய் fine கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை அவனுக்கு வந்துவிடக்கூடாது. ஏனென்றால் மற்ற மாநிலங்களிலே, சுற்றியிருக்கின்ற மாநிலங்களிலே இதைப் பயன்படுத்துகின்றபோது, இதற்கு interpretation சரியான முறையிலே இல்லாது இருக்கின்ற காரணத்தால், நடைமுறைப்படுத்துகின்றபோது பிரச்சினைகள் வரும். இந்தத் தொழிற்சாலைகளை நம்பி- பல தொழிலாளர்கள்-வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். மூலதனத்தைச் செய்திருக்கின்ற பல்வேறு தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே தொழிற்சாலை அதிபர்களையும் அழைத்துப் பேசி, ஆறு மாதம், ஒரு வருடத்தில் உங்களிடைய மூலப்பொருட்கள் தீருகின்றவரை உற்பத்தியை வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று அவர்களுக்கு ஆறு மாதம் ஒரு வருடம் கால அவகாசத்தைக் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு விற்பனையாளர்களுக்கு ஒரு கால அவகாசத்தைக் கொடுத்து, பயன்படுத்துபவர்களுக்கும் கால அவகாசத்தைக் கொடுப்பீர்கள் என்று சொன்னால் இந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு ஒரேயடியாக பயன்படுத்தவும் கூடாது என்று சொன்னால் சரியாக இருக்காது. ஏழையெளிய மக்கள், குடிசைகளில் வாழ்கிற மக்கள் எல்லாம் தண்ணீர் பிடிப்பதற்குக்கூட, பெரும்பாலான இடங்களில் பிளாஸ்டிக் குடங்களைத்தான் பயன்படுத்துகின்றார்கள். ஆனால் நீங்கள் சொல்லும்போது, நாங்கள் reusable-ஐத்தான் சொல்கிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இதே interpretation-லே அதையும்

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

[2002 மே 8]

சொல்வதற்குக்கூட வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவேதான் இதனைப் பொறுத்தவரையிலே, இதைக் கொஞ்சம் நிதானமாக ஆலோசித்து, யோசித்து, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் சரியாக இருக்கும். ஆகவே தற்போது இந்தத் திருத்தங்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு படிப்படியாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவோம் என்று சொன்னால் உண்மையிலே, இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் ரங்கநாதன் அவர்கள் ஒரு பெரிய ஆய்வே நடத்தி இந்த பிளாஸ்டிக்கினுடைய சிறப்புகளைப் பற்றி மிக அழகான முறையிலே எடுத்துரைத்தார்கள். இந்த பிளாஸ்டிக் திடீரென்று தடை செய்யப்படுவதனால் ஏற்படக்கூடிய சிரமங்களைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள்.

விதி 5-ல் இந்தப் பிரிவுகள் எந்த நோக்கத்திற்காக—பிளாஸ்டிக் பொருள் என்றால், 'மறுபயன்பாடற்ற பிளாஸ்டிக் கைப்பை, கோப்பை, டம்ளர், தட்டு, கரண்டி, முள் கரண்டி, கத்து, திரவ உறிஞ்சி, பெட்டி, மூடி, பட்டைக் கயிறுகள், விரிப்பு, பாய்கள் அல்லது பிளாஸ்டிக் அடங்கிய அல்லது பிளாஸ்டிக்கால் செய்யப்பட்ட பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் மற்றும் அரசால் அறிவிக்கை செய்யப்படக்கூடிய வேறு பொருள்' என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆக பிளாஸ்டிக் உபயோகம் பெரும்பாலும், முழுவதுமாக தடை செய்யப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், இந்தப் பிளாஸ்டிக் மக்கும் தன்மையற்றது. அதுதான் நோக்கத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிளாஸ்டிக் என்பது, மேற்சொன்ன பிளாஸ்டிக் மக்கும் தன்மையற்றது. Non-biodegradable. மறுபயன்பாடற்ற பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் ஒருமுறை பயன்படுத்தப்பட்டு, பின்பு தூக்கி எறியப்பட்டு விடுகிறது என்றும் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவிற்குச் சரியாக இருக்கும் என்பதை நாம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றையதினம் பிளாஸ்டிக் இல்லாமல் சாதாரணமான மக்கள் வாழ்க்கையிலே கற்பனைகூட செய்து பார்க்க முடியாது. காலையிலே எழுந்தவுடனே முதலில் அவர்கள் பிளாஸ்டிக்கிலேதான் விழிக்கின்றார்கள். அவர்கள் சொன்னதைப்போல குடம் பிளாஸ்டிக்கிலே இருக்கிறது. அதை reusable என்று சொல்லலாம். அதையே நீங்கள் non-reusable என்றும் சொல்ல முடியும். கீழே விழுந்தால்

2002 மே 8] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

உடைந்து போய்விடும். Non-reusable தான் அது. பக்கெட் பிளாஸ்டிக்கில்தான் இருக்கிறது. குவளை பிளாஸ்டிக்கில்தான் இருக்கிறது. காலையிலே பால் வாங்கிக் கொண்டு வந்தால் அந்த பால் இந்த பிளாஸ்டிக், குழலைப் பையில்ல்தான் இருக்கிறது. எண்ணெய் குழலைப் பை உறையில்தான் இருக்கிறது. எதையெடுத்தாலும் இந்தப் பிளாஸ்டிக் இல்லாமல், எதையுமே இன்றையதினம் பார்க்க முடியாது. மருத்துவமனைகளுக்குப் போனீர்களென்றால், சுகாதாரமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த பிளாஸ்டிக்கில் செய்யப்பட்டதுதான்; சரியாகச் சொன்னால் Disposable Syringe இருக்கிறது. பிரச்சினையே இல்லை. பழைய Syringe என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதை அவர்கள் கொதிக்க வைத்தார்களா, இல்லையா? ஒருவருக்குப் போட்டதையே மறுபடியும் உபயோகிக்கிறார்களா என்பது நமக்குத் தெரியாது. Disposable Syringe என்றால், நாமே எடுத்துச் செல்ல முடியும்.

பிற்பகல் 6-30

அதுமட்டுமல்ல இதனுடைய உபயோகம் என்பது, இன்றையதினம் உலகம் முழுவதும் உள்ளது. ஒருகாலத்திலே தடைசெய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தது. அதை மறுக்க முடியாது. நமது பொன்முடி அவர்கள்கூட அதையே ஏற்றுக்கொண்டு பேசினார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நிலைமை என்னவென்று சொன்னால், பல்வேறு நாடுகளில் இதைத் தடைசெய்துவிட்டு, மீண்டும் அதைப் பயன்படுத்த அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிலே 20 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே இது தடை செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்றையதினம் அமெரிக்காவிலே இதை உபயோகிக்கலாம்; அது தப்பில்லை. அதேமாதிரி மேலை நாடுகளிலே தடை செய்யப்பட்டது. தடை செய்யப்பட்ட நாடுகளில் எல்லாம், இன்றையதினம் உணவுப் பண்டங்களை அதிலேதான் சுற்றித் தருகிறார்கள். அது சாக்லெட்டாக இருந்தாலும் சரி, croissant-ஆக இருந்தாலும் சரி, எதுவாக இருந்தாலும், காலையில் சென்று வாங்கினீர்களென்றால், அதை இந்த பிளாஸ்டிக் பாலித்தினில்தான் நமக்கு சுற்றித் தருகிறார்கள். இந்த உபயோகம் என்பதை திடீரென்று ஒரே நாளில் நிறுத்திவிட முடியாது.

நம்முடைய நாட்டில் பால் என்று எடுத்துக்கொண்டால், இந்த ஒரு பகுதியிலே மட்டும் இருப்பதைச் சொல்கிறேன். 16 மில்லியன் லிட்டர் ஒரு ஆண்டுக்கு உற்பத்தி ஆகிறது. மொத்தம் 80 மில்லியன் லிட்டர் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலே 16 மில்லியன் லிட்டர், அதற்கு ஒரு கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாலித்தின் கவர்கள் இதற்கு வாங்கினால்,

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 மே 8]

0.8 மில்லியன் டன்கள் போதும். இதற்குப் பதிலாக கண்ணாடி பாட்டில்களில் அடைத்தால், அதுவே 14.7 மில்லியன் டன்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஆக மாற்றுப் பொருளான கண்ணாடித் தேவையினுடைய உபயோகம்தேவை என்பது, 18 மடங்கு அதிகமாகிறது.

அதேபோல உணவு எண்ணெய் இப்பொழுது, 10 இலட்சம் மில்லியன் டன் நம்ம ஊரிலே ஆண்டொன்றுக்கு உற்பத்தியாகிறது. இதிலே 1998 ஆம் ஆண்டு அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு கூட, 2.8 மில்லியன் டன்தான் இன்றைக்கு உணவு எண்ணெய் பாலித்தின் பையில் நிரப்பப்பட்டு அனுப்பப்படுகிறது. இதனால் நுகர்வோருக்கு நல்ல பயனுள்ள வகையிலே இருக்கிறது. ஆனால் பிளாஸ்டிக் பைகளில் அடைப்பதற்கு, இந்த 10 மில்லியன் டன்னிற்கு எவ்வளவு தேவைப்படும் என்றால் 164 கிலோ டன்கள்தான் தேவைப்படுகின்றன. அதிலே டின்கள் என்று சொன்னால், 330 கிலோ டன்கள் ஆகிறது. இரண்டு மடங்கு டின் தேவை அதிகரிக்கிறது; உயர்ந்துவிடுகிறது.

சிமெண்ட் உற்பத்தி ஆண்டொன்றுக்கு நமது நாட்டிலே 100 மில்லியன் டன் என்று கணக்கு சொல்கிறார்கள். சிதறி விரையம் ஆகும் சேதம் 2 மில்லியன் டன். மொத்த இழப்பு அதிலே மட்டும் 560 கோடி. உணவு தானிய உற்பத்தி என்று எடுத்துக்கொண்டால், 205 மில்லியன் டன் ஓர் ஆண்டிற்கு. முறையற்ற சேமிப்பு இல்லாமல், இதுமாதிரி எல்லாம் வைக்காமல், வேறுமாதிரி வைப்பதால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5.2 மில்லியன் டன் விரையமாகிறது. மொத்த இழப்பு 3,400 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கு சொல்கிறார்கள். உரம், சரியாக, முறையாக சேமிக்கப்படவில்லையென்று சொன்னால், அதிலே ஆண்டு ஒன்றுக்கு 806 கோடி ரூபாய் விரையம் ஆகிறது. இதுபோன்று நிறைய விரையங்கள் இருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல. Plastic non-reusable என்பது முன்பு. இன்றையதினம், மீண்டும் அதைப் பயன்படுத்தலாம். பிளாஸ்டிக்கை இரசாயனத்தின் மூலமாக, 'மோலோமர்'-ஆக மாற்றி மீண்டும் உபயோகிக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதெல்லாம் உபயோகிக்கலாம். அதுமட்டுமல்ல. நம்முடைய நாட்டிலே கூட, தமிழ்நாட்டிலேகூட, பரீட்சார்த்தமாக இன்றையதினம்—தண்ணீர் கொண்டு வருகிற பாட்டிலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை உபயோகிக்கவில்லையென்றால் என்ன செய்ய முடியும்? அதிலே இன்றையதினம்—ஒரு பகுதியிலே மதுரைக்குப் பக்கத்திலே ஒருவர் ஆய்வு செய்து ஒரு கிலோமீட்டர் சாலை அமைத்திருக்கிறார். அது வெற்றிகரமாக நிறைவேறியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதேபோல எல்லா பிளாஸ்டிக்கையும் நாம் மீண்டும் உபயோகிக்க முடியும். பாலித்தின் பைகளில் வருகிற பாலைப்

2002 மே 8] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

பொறுத்தவரை ஆவின் இன்றையதினம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் இதே பாலித்தின் பைகளில்தான் பால் விநியோகிக்க இருக்கிறோம். ஏனென்று சொன்னால், இதை மீண்டும் பயன்படுத்த முடியும். இதை மீண்டும் ஃபிலிமாக மாற்றி, பிறகு அதிலே—தயாரிக்கப்பட்ட உணவுப் பண்டங்களைத் தவிர,— வேறு எதை வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்த முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக இந்த பிளாஸ்டிக் என்பது மீண்டும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒன்றுதான். பல நாடுகளிலே இதுபோல இருந்து அவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்ட நேரத்திலே முன்னேறிய நாடுகளிலே, வளர்ந்துவிட்ட நாடுகளிலே அவற்றையெல்லாம் கைவிட்டுவிட்ட நேரத்திலே—நம்முடைய நாடு வளர்ந்து வரும் நாடு—ரங்கநாதன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல கிட்டத்தட்ட 6,000 தொழிற்சாலைகள் நமது தமிழ்நாட்டிலே மட்டும் இருக்கின்றன. பல இலட்சம் தொழிலாளர்கள்—20 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கலாம், அதிகமாக இருக்கலாம், அது வேறு விஷயம். பல இலட்சம் தொழிலாளர்கள்—அதிலே நிச்சயமாக இருக்கிறார்கள். பல கோடி ரூபாய் இதிலே முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திடீரென்று ஒரே நாளில் அதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், அந்தத் தொழிற்சாலைகளினுடைய கதி என்ன ஆகும்? அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கதி என்ன ஆகும்? சாதாரணமாக இதை உபயோகிக்கின்ற ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் கதி என்ன ஆகும் என்பதையெல்லாம் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஹோட்டலுக்குப் போனால், இன்றையதினம் வீட்டிற்கு டிபன் ஏதாவது வாங்கிவர வேண்டுமென்றால், சாம்பார் அதிலேதான் ஊற்றிக் கொடுக்கிறார்கள். சட்னி அதில்தான் கொடுக்கிறார்கள். இட்லி அதிலே வைத்துக் கொடுத்தால், பக்குவமாக இருக்கிறது. ஃபிரைட் ரைஸ் அதிலே வைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கிறது. அவ்வளவு எதற்கு? நம் குடிமகன்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். மலிவு விலை மதுவை இப்போது அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதை எதில் அறிமுகப்படுத்தினார்கள் என்றால், குழலைப் பைகளில் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அந்தக் குழலைப் பைகளில் மது வந்தபோது குடிமகன்கள் எல்லாம் குதூகலம் அடைந்தார்கள். ஏனென்றால் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கிறது என்று, குழலைப் பை வந்துவிட்டது என்று அவர்கள் குதூகலம் அடைந்தார்கள். ஆகவே பிளாஸ்டிக்கை நாம் அறவே விட்டுவிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்கு மாற்றுப் பொருள் வருகிறபோது அதைப் பற்றிச் சிந்திப்போம். இப்போதைக்கு நிச்சயமாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவு தேவையற்றது. இந்தச்

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 மே 8]

சட்டம் அமலுக்கு வருமேயானால் பலவிதமான குன்றுபடிகளுக்கு நாம் ஆளாக வேண்டி வரும். சாதாரண ஏழை எளிய, நடுத்தர மக்கள் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே இந்தச் சட்டமுன்வடிவை இந்த நிலையில் கைவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

பிற்பகல் 6-35

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எச்.எம். ராஜு.

*திரு. எச்.எம். ராஜு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுற்றுப்புறச் சூழலையும் பொதுமக்கள் சுகாதாரத்தையும் பாதுகாப்பதற்காகவும், ஒருகில பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் விற்பதற்கும் சேமித்து வைப்பதற்கும், ஏற்றிச் செல்வதற்கும், பயன்படுத்துவதற்கும் தடைசெய்வதற்கான இந்தச் சட்டமுன்வடிவை அவையில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

எங்களுடைய நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் முதலிலே ஒரு தகவலைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தியாவிலேயே முதன்முறையாக கடந்த ஒரு வருட காலமாக பிளாஸ்டிக்குக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு நல்ல நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்ட தடை அது. பிளாஸ்டிக்கினால் கால்நடைகள் பலவற்றை நாங்கள் நீலகிரி மாவட்டத்தில் இழக்க நேரிட்டது. திருமண வீடுகளில் இலை போடுவதற்குக் கீழே இந்த பிளாஸ்டிக் தாளை உபயோகப்படுத்துவதன் மூலமாக, சில இடங்களில் நாங்கள் பார்க்கும்போது அந்த இலையை பிளாஸ்டிக்குடன் கால்நடைகள் சாப்பிடும்போது உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; மூச்சுத் திணறியிருக்கிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் பிராண வாயு மிகக் குறைவு என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் எவ்வளவு எரிந்தாலும் அவை விரைவில் அணைவதில்லை; எரிந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. ஆக அதன் மூலமாக, வெளியேறும் விஷ வாயுக்களை நாங்கள் எல்லாம் சுவாசிக்கும்போது கண்டிப்பாக உடல் நலத்தில் அதிக பாதிப்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே சுற்றுலாத் தலமான நீலகிரி மாவட்டத்தில் "பிளாஸ்டிக் இல்லாத நீலகிரிக்கு வருகை தாருங்கள், ஊட்டி டயைப் பருகுங்கள்" என்றெல்லாம் நாங்கள் விளம்பரம் செய்து வருகிறோம்.

இருந்தாலும்கூட இதன் மூலமாக நிலத்தடி நீர் கண்டிப்பாக மாசுபட்டிருக்கிறது. அதன் மேம்பாடும் பாதிப்படைகிறது. ஆகவே இந்தத் தடவை பர்லியாறு தாண்டும் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு எல்லாம்

2002 மே 8]

[திரு. எச்.எம். ராஜு]

பிளாஸ்டிக்குக்குப் பதிலாக மாற்றுச் சாதனங்கள் எல்லாம் அனேக உபயதாரர்கள் முன்வந்து அங்கே மாற்றிக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே பிளாஸ்டிக் சாமான்களை மாற்றிவிட்டு அதற்காக மாற்றுச் சாமான்களைத் தருகிறார்கள். உதாரணமாக பேப்பர் பை எல்லாம் இப்போது குடிசைத் தொழிலாக அங்கே நான்கைந்து இடங்களில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால் மலிவான கைத்தறி பைகளை எல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றைத் தருகிறார்கள்.

மேலும் சுகாதாரத்தைப் பாதிக்கும் வகையில் ஓசோன் பாதிப்பும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவில் இந்தியாவில் முதன்முதலாக நீலகிரி மாவட்டத்தில் இதற்குத் தடை ஏற்படுத்தினாலும்கூட, ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசியதைப்போல ஒரேயடியாக இல்லாமல் சுற்றுலா மையங்கள், மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், ஊராட்சிகள், போன்ற இடங்களில் எல்லாம் படிப்படியாகத் தடை செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் நீலகிரியில் ஓராண்டுக்கு மேலாக நாங்கள் செய்ததை எல்லாம் மற்ற மாவட்டங்களில் செய்வதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. ஒரு நல்ல நோக்கம் கண்டிப்பாக எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். ஆனால் மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் நீலகிரி மாவட்டத்தைப்போல செய்ய அவர்கள் தயார் நிலையில் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் எல்லாம் படிப்படியாக ஏற்குமாறு செய்யலாம். இல்லையென்றால் ஒரு நாளைக் குறித்து, இவ்வளவு மாதத்திற்குப் பிறகு என்று ஒரு தேதியிலிருந்து நீங்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லலாம். ஏற்கெனவே பிளாஸ்டிக் தொழிலில் ஏராளமான ரூபாயை முதலீடாகச் செய்திருப்பார்கள். அதிக அளவில் சிறு சிறு தொழிலாகச் செய்யும் அந்த வியாபாரிகள் எல்லாம், திடீரென்று இதை நிறுத்தும்போது அவர்கள் மிகவும் துன்புறுவார்கள். ஆகவே படிப்படியாக இதைச் செய்வோமானால் கண்டிப்பாக நீலகிரி மாவட்டத்தில் எப்படி இதைத் தடை செய்தோமோ அப்படியே மற்ற மாவட்டங்களிலும் இதைக் கண்டிப்பாக வரவேற்பார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் கிடையாது. ஏனென்றால் இதன் பாதிப்பு அதிகமாகவே இருக்கிறது. பிளாஸ்டிக்கால் நன்மையைவிட தீமைகள் அதிகம் என்பதை நாட்டின் அறிஞர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே படிப்படியாக அவ்வாறு செய்வதன் மூலமாக, நமது ஏழை மக்களையும், சிறு சிறு தொழிலை நம்பி இருக்கும் வியாபாரிகளையும் பாதுகாக்க, அவர்களுக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை நாம் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லி அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[2002 மே 8]

பிற்பகல் 6-40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செல்வி க. பாலபாரதி.

செல்வி க. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவினுடைய மையக் கருவான நிலத்தடி நீர் மாகபடாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு எனக்கும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் உடன்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் அதேசமயத்தில் இதைச் சட்டமாக அமல்படுத்துகிறபோது ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள், அது அரசியலாக இருந்தாலும் சரி, வேறுவிதமான விளைவுகளாக இருந்தாலும் சரி, அதை இப்போது கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், "இடம் எதிலும், எந்த நேரத்திலும் நுழைந்து, இந்தச் சட்டத்திற்கு எதிரான குற்றச் செயல் ஒன்று நடந்ததாக, நடைபெறுவதாக, அல்லது நடக்க இருப்பதாக நியாயமாக சந்தேகப்படக்கூடிய அந்த இடத்தில் நுழைந்து சோதனையிடலாம்" என்று இந்தச் சட்டத்தினுடைய ஷரத்துகள் சாதாரண மக்களை அச்சுறுத்துவதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அச்சுறுத்தலை, இதுனுடைய விளைவை, பிளாஸ்டிக்குகளைப் பயன்படுத்துகிறபோது ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை மக்களுக்கு விளக்க வேண்டும். முதற்கட்டமாக அந்த விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக ஆக்க வேண்டும். அதைச் செய்து முடித்த பிற்பாடுதான் இந்தச் சட்டத்திற்கான ஆதரவைப் பொது மக்களிடமிருந்து நாம் பெறமுடியும்.

குடிசை வீடுகளில் குடும், பிளாஸ்டிக்கிலே இருக்கிறது; டம்ளர் பிளாஸ்டிக்கிலே இருக்கிறது; உட்காருகிற நாற்காலி பிளாஸ்டிக்கிலே இருக்கிறது; படுக்கிற பாயும் பிளாஸ்டிக்கிலே இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது ஒரு பிளாஸ்டிக் கலாச்சாரமாக இன்றைக்கு மாற்றப்பட்டாகிவிட்டது. பிரிட்டானியா போன்ற அந்நிய நாட்டு பிஸ்கட் கம்பெனிகள், கோகோ கோலா, மிராண்டா போன்ற குளிர்பானங்களை எல்லாம் பிளாஸ்டிக் பாட்டில்கள் மூலம்தான் விற்பனை செய்கிறார்கள். அந்த பிளாஸ்டிக்குகள் மண்ணிலே மக்கக்கூடிய, மக்கிப்போகக்கூடிய பிளாஸ்டிக்குகளா? அதைத் தடை செய்வதற்கு நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம்? அயல்நாட்டு கம்பெனிகள், இதை இந்திய நாடு முழுவதும் விற்பனை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இது சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருள்கள் மட்டுமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே குழந்தைகளின் கையிலே இருக்கக்கூடிய நகத்தை

2002 மே 8]

[செல்வி க. பாலபாரதி]

வெட்ட வேண்டும்; அது குழந்தைப் ப்ருவத்திலே இருப்பதனால், கத்தியைக் குழந்தைகள் கையிலேயே கொடுத்து விடுவது ஆபத்தாக முடியும். இந்த நாட்டிலே பீடி குடிப்பதும் குற்றம்; பிளாஸ்டிக் டம்ளரிலே டீ குடிப்பதும் குற்றம் என்று யாராவது எதிர்ப் பிரச்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்தால் ஆதரவு என்பது, அரசினுடைய சட்டத்திற்கு இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே இதனுடைய விளைவைப் பற்றி, ஆபத்தான தன்மையைக் குறித்து மக்கள் முன்னால் பிரச்சாரத்தை இந்தத் துறை செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பின்பு, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். ஆகவே இதை Select Committee-க்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று மார்ச்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஏ.எஸ். கண்ணன்.

*திரு. ஏ.எஸ். கண்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிளாஸ்டிக்கைப் பயன்படுத்துவது, சேமிப்பது, விற்பது, அதனை ஏற்றிச் செல்வது ஆகியவற்றைத் தடை செய்யும் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு--மாகக் கட்டுப்பாடு என்ற வகையில் வரவேற்கக்கூடியது. ஆனால் அதேநேரத்தில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக எங்கள் கருத்துகளை முன்வைக்கிறோம். பிளாஸ்டிக் என்பது இன்றைக்கு உலக நாடுகளில் பயன்படுத்துவதற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. U.S.A., ஜெர்மன், ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் 100 சதவிகிதம் பயன்படுத்துகிறார்கள். நம்மைப் போன்ற ஜனத்தொகை 200 கோடிக்கு மேல் உள்ள சீனத்தில் இன்றைக்கு 20 சதவிகிதம் அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் 3 சதவிகிதம்தான் அதை பயன்படுத்துகிறார்கள். அதிலும் அந்த 3 சதவிகிதத்தில்கூட, குஜராத், மகாராஷ்டிராவில் 50 சதவிகிதம் பொருள்களை அங்கே பயன்படுத்துகிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டரை சதவிகிதம்தான் நாம் அதைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் அதேநேரத்தில் இந்தத் துறையில், 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட துறையினர் கடன் வாங்கி அதிலே முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் கூறியபடி, பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் 6 ஆயிரம் இருக்கின்றன. ஆனால் பதிவு செய்யப்படாத தொழிற்சாலைகள் ஓட்டுமொத்தமாக சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது 25 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் 8 இலட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். இதற்கு--கடனை வாங்கி இருப்பவர்கள்--மத்திய, மாநில அரசு

[திரு. ஏ.எஸ். கண்ணன்]

[2002 மே 8]

வங்கிகளிலும், நிதி நிறுவனங்களிலும் கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதேநேரத்தில் இந்தத் தொழிலை உடனடியாக முடக்குவதன் மூலம் இதில் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். அதேநேரத்தில் எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் சொல்லியபடி, பிளாஸ்டிக் பொருட்களை சாதாரண மக்கள் எல்லாம் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேநேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் நான் உறுதியாகச் சொல்கிறேன். இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த தொழில் முனைவர்கள், இந்தப் பிரச்சினையில் முடிவு காண்பதற்காக அரசை அணுகுகின்ற முறை சரியானதல்ல என்பது எங்களைப் போன்ற தொழில் முனைவர்கள் சங்கங்கள் நடத்துகின்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுடைய நடைமுறை, அரசாங்கத்தை அணுகுகின்ற முறை சரியல்ல. அதற்கு மாறாக, அரசாங்கத்தை அவர்கள் முறையாக அணுகி, இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதற்கு அணுகுகின்றபோது இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கருணை உள்ளத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்து அவர்களுக்கு கால அவகாசம் தந்து, படிப்படியாக இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக பிளாஸ்டிக் சட்டமுன்வடிவை Select Committee அனுப்பக் கேட்டு, தற்போது இந்த தடைச் சட்ட முன்வடிவை எதிர்க்கிறோம் என்று கூறி அமைகிறேன்.

பிற்பகல் 6-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ப. அரசன்.

திரு. ப. அரசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவை எதிர்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஆர். கோவிந்தசாமி.

டாக்டர் ஆர். கோவிந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிளாஸ்டிக் பொருட்களை உபயோகிப்பதால் கடுமையான, மோசமான விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் எரியும் பொழுது டை-ஆக்ஸின் என்ற வாயு வெளிப்படுகிறது. It is pre-cancerous state; புற்று நோய் உண்டாக்குவதற்கான அறிகுறி தென்படுகின்றது. அதைவிட

2002 மே 8]

[டாக்டர் ஆர். கோவிந்தசாமி]

முக்கியமானது ozone depletion. இயற்கையிலே ஓசோன் குறைவாக இருக்கும்பொழுது, அந்தச் சூழ்நிலையையும் பாதிக்கக்கூடிய பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டியதுதான்; தடைச் சட்டம் வரவேற்கப்பட வேண்டியதுதான். இருந்தாலும் பல இலட்சம் தொழிலாளர்களை பாதிக்கக்கூடிய இந்தத் தொழிலை சிறு சிறு அளவிலே, குறிப்பிட்ட அளவிலே, சில குறிப்பிட்ட பொருட்களுக்கு மட்டும் தடை விதித்துவிட்டு, மற்றவற்றிற்கு படிப்படியாக தடை விதித்துச் செய்யலாம் என்று நாங்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றோம். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, உங்கள் கட்சியின் சார்பாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். (குறுக்கீடு) உங்கள் கட்சியின் சார்பாக கருத்து சொல்லப்பட்டுவிட்டது.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: இது முக்கியமானது...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை. உங்கள் இயக்கத்தின் சார்பாக கருத்துச் சொல்லப்பட்டுவிட்டது; (குறுக்கீடு) இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக கருத்துச் சொல்லப்பட்டுவிட்டது. (குறுக்கீடு) சரி. சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிளாஸ்டிக் பொருட்களுக்குத் தடை செய்கிற சட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதிலே சில விதிமுறைகளைக் கொண்டு வர வேண்டும்; சில இனங்களுக்கு மட்டும் கொண்டு வர வேண்டும். பொதுவாக ஜனங்கள் விலை கொடுத்து வாங்குகின்ற பிளாஸ்டிக் பொருட்களை எங்கேயும் போட்டுவிடுவதில்லை. இலவசமாக யார் யாரெல்லாம் கொடுக்கிறார்களோ, அவற்றை ஆங்காங்கே போட்டு விடுகிறார்கள். சென்னையிலே ஒரு மாடு 16 கிலோ பிளாஸ்டிக்கை சாப்பிட்டு இறந்துபோனது. அந்தப் பொருட்களை காட்சிக்காக வைத்து இருக்கிறார்கள். 16 கிலோ பிளாஸ்டிக்கை ஒரு எருமை மாடு சாப்பிட்டு இருக்கிறது. அந்த மாட்டை ஆபரேஷன் பண்ணி பிளாஸ்டிக்கை எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். இலை போன்று, கடிதாசு போன்று இருக்கிற பிளாஸ்டிக் பொருட்களை, இன்னும் ஜவுளிக் கடைகளில் துணிகளை வாங்குகின்றபோது இலவசமாகக் கொடுக்கின்ற அந்த பிளாஸ்டிக் பைகளைத்தான் கண்ட இடத்தில் ஜனங்கள் போட்டு

[திரு. ஜி. பழனிசாமி]

[2002 மே 8]

விடுகிறார்கள். காசு கொடுத்து ஒரு டம்ளரை வாங்கினால் அதைத் திரும்ப வீட்டில் வைத்திருந்து, வெங்காயத்திற்கோ, அல்லது புளிக்கோ அல்லது பேரிச்சம்பழத்திற்கோ அதை விற்றுவிடுவார்கள். அது திரும்பவும் தொழிற்சாலைக்குப் போய் விடுகிறது. அந்தப் பொருட்களை ஜனங்கள் கீழே போடுவதில்லை. அதேமாதிரி குடம், வாளி போன்ற பொருட்கள் உடைந்துவிட்டால், அவற்றைத் திரும்பவும் பழைய பொருட்களை வாங்குபவரிடம் விற்பனை செய்துவிடுகிறார்கள். ஆக இலவசமாகக் கொடுக்கக்கூடிய பேப்பர் போன்று இருக்கக்கூடிய பிளாஸ்டிக் பொருட்கள்தான் சுற்றுச்சூழலை பாதிக்கின்றன; அவற்றை பல இடங்களில், கண்ட இடங்களில் எறிந்து விடுகிறார்கள். பொறுப்பற்று எறிவதால் சென்னை போன்ற நகரங்களில் புல சாக்கடைகளிலே அடைப்புக்கூட வருகிறது. பெரிய நகரங்களிலே சாக்கடை அடைப்பு எல்லாம் வருவதற்கு இந்த பிளாஸ்டிக் பொருட்கள்தான் காரணம். ஆகையால் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்முடி அவர்கள் சொன்ன கருத்தைக்கூட நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுபோன்ற பொருட்களுக்கு முதலில் தடை விதிக்கலாம். ஒரு கால அவகாசம் கொடுக்கலாம். அதற்குப் பின்னால் இதுபோன்ற பொருட்களை அந்தத் தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்று தடை விதிக்கலாம். அப்படிக் கொண்டுவந்தால் இந்த பாதிப்பை படிப்படியாகக் குறைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதேபோல் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை Select Committee-க்கு விட்டு, ஆராய்ந்து, அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

*மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் அதனுடைய இருபக்கங்களையும் பார்க்க வேண்டும். நாணயத்திற்கு இருபக்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதுபோல், எந்த விவகாரமாக இருந்தாலும், எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும், அதற்கும் இரண்டு பக்கங்கள் இருக்கின்றன. பிளாஸ்டிக் பொருட்களை தடை செய்யும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழில் அதிபர்களைத் துன்புறுத்த வேண்டும் என்றோ, அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு அநீதியை இழைக்க வேண்டும் என்றோ, பிளாஸ்டிக் பொருள்களை பரவலாகப் பயன்படுத்தும் பெசது மக்களுக்கு தொல்லை கொடுக்க வேண்டும்,

2002 மே 8]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டும், அவர்களை மிரட்ட வேண்டும் என்றோ இந்த அரசுக்கு எண்ணம் கிடையாது. சுற்றுப்புறச் சூழலை தூய்மையாக வைக்க வேண்டியது, பாதுகாக்க வேண்டியது ஒரு அரசாங்கத்தின் தலையாய, முக்கியமான கடமையாகும். சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாக்கும் மிகப் பெரிய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றிருக்கிறது. சுற்றுப்புறச் சூழலை தூய்மையாக வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதில் ஒரு முக்கியமான அம்சம் கழிவுகளை அகற்றுவது, அந்தக் கழிவுகளை அழிப்பது. இவைதான் சுற்றுப்புறச் சூழலை தூய்மைப்படுத்துகின்ற பணியின் முக்கியமான அம்சங்களாகும்.

பிற்பகல் 6-50

பொதுவாக கிராமப்புறங்களில்கூட நிறைய குப்பைகள் சேர்ந்து விட்டால் அவற்றை எப்படி அழிக்கிறார்கள்? சுற்றுப்புறத்தை எப்படி தூய்மையாக வைத்துக் கொள்கிறார்கள்? அந்தக் குப்பைகளையெல்லாம் எரித்து விடுகிறார்கள். அப்படி எரிக்கின்ற குப்பை சாம்பலாகி விடுகிறது. காலப்போக்கில் அது அப்படியே மண்ணோடு கலந்து விடுகிறது. கால்நடைகள் மூலமாக வருகிற கழிவுப்பொருட்கள் உரமாக மாறி விடுகின்றன. அவையும் மண்ணோடு மண்ணாக கலந்துவிடுகின்றன. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அவைகூட இடுபொருள்களாகப் பயன்படுகின்றன.

நான் குழந்தையாக இருந்த காலத்தில், ஆரம்ப காலத்தில் நான் பள்ளிக்கூடம் சென்றபோது இன்னும் பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் மார்க்கெட்டிற்கு வரவில்லை. அப்போதெல்லாம் வாழ்க்கை நடக்கவில்லையா? நாங்கள் எல்லாம் பள்ளிக்குச் செல்லவில்லையா? பள்ளிக்கு உணவு அனுப்பவில்லையா? குடிநீர் அனுப்பவில்லையா? அப்போதெல்லாம் இருந்த பெரியவர்கள் அலுவலகங்களுக்குச் செல்லவில்லையா? அவர்களுக்கெல்லாம் அப்போது டிபன் கேரியர்களில் உணவு அனுப்பப்படவில்லையா? அவர்களுக்கு எல்லாம் அப்போது இரப்பர் கைப் பைகளிலும், கண்ணாடி பாட்டில்களிலும் குடி தண்ணீர் அனுப்பப்படவில்லையா? அப்போது பிளாஸ்டிக் இல்லாததால் அன்றாட வாழ்க்கை ஸ்தம்பித்து விட்டதா? அன்றாட வாழ்க்கை நடக்கவில்லையா? நடந்து கொண்டதான் இருந்தது. அப்போதெல்லாம் பிளாஸ்டிக் மார்க்கெட்டிற்கு வராததால் அதனுடைய தேவை மக்களுக்கு ஏற்படவில்லை. ஆரோக்கியமான இயற்கைப் பொருள்களால் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களைத்தான், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களைத்தான் அன்றைக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2002 மே 8]

இப்போது சர்வ சாதாரணமாக எங்கும் பிளாஸ்டிக், எதிலும் பிளாஸ்டிக் என்பதுபோல பிளாஸ்டிக் இல்லாமல் வாழ்க்கையே இல்லை என்ற ஒரு சூழ்நிலை இங்கே தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும் உருவாகிவிட்டது. இதனால் குப்பைகள் மலைகள்போல குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. எங்கே பார்த்தாலும் தூக்கியெறியப்பட்ட காலி பிளாஸ்டிக் பாட்டில்கள், பிளாஸ்டிக் பைகள், பிளாஸ்டிக் உறைகள், பிளாஸ்டிக் டப்பிகள். இவையெல்லாம் non-biodegradable; காலத்தால் அழியாதவை. எங்கே பார்த்தாலும் தூக்கியெறியப்பட்ட பிளாஸ்டிக் தட்டுகள், பிளாஸ்டிக் டம்ளர்கள், பிளாஸ்டிக் கோப்பைகள், அவை அப்படியே இருக்கும். எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் அப்படியே இருக்கும்.

முன்பெல்லாம் ஒரு சுற்றுப்பயணம் சென்றால் அல்லது ஒரு மோட்டார் வாகனத்தில் வெளியூருக்குச் சென்றால் வழியில் சாப்பிடுவதற்கு பேப்பர் டம்ளர்கள், பேப்பர் தட்டுகள் கொண்டு வருவார்கள். அதில்தான் உணவு பரிமாறுவார்கள். அந்த பேப்பர் தட்டுகள், பேப்பர் கோப்பைகளை பயன்படுத்திய பிறகு தூக்கி எறிந்துவிட்டால் காலப்போக்கில் அப்படியே மக்கி விடும்; மண்ணோடு மண்ணாக அது கலந்து விடும். அவையெல்லாம் degradable, bio-degradable பொருட்கள். அதனால் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு எந்தக் கேடும் இல்லை. ஆனால் பிளாஸ்டிக் அப்படி அல்ல. எங்கே நீங்கள் பார்த்தாலும் பிளாஸ்டிக் கழிவுப் பொருட்கள், உபயோகப்படுத்தப்பட்டு தூக்கி எறியப்பட்ட பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் மலைபோல் கிடக்கின்றன. நேஷனல் ஹைவேஸில் சென்று பாருங்கள். இங்கிருந்து மகாபலிபுரம் வரை சென்று பாருங்கள். ரோட்டின் இரு பக்கங்களிலும் அழகான இயற்கை எழில் காட்சிகள், மலைகள் இருக்கின்றன, அறுகள் இருக்கின்றன, எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆனால் இருபுறங்களிலும் நீங்கள் பார்த்தீர்களானால், வழி நெடுகிலும் காலி பாலித்தின் பைகள், காலி பிளாஸ்டிக் பாட்டில்கள், காலி பேப்பர், தூக்கி எறியப்பட்ட காலி பிளாஸ்டிக் டம்ளர்கள், கோப்பைகள். இவை எங்கே பார்த்தாலும் அப்படியே கிடக்கின்றன. ஓர் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற கட்டமைப்புக்கு, அந்த கட்டமைப்புக்கு உள்ள சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயமாக இவை விளங்குகின்றன.

பிற்பகல் 6-55

ஒரு மாநகராட்சி என்று சொன்னால், குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இருப்பார்கள். அப்படி ஒவ்வொரு உள்ளாட்சி அமைப்பையும் நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில்தான் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இருப்பார்கள். நாடு

2002 மே 8]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

முழுவதும், காடு முழுவதும், எங்கே பார்த்தாலும், பிளாஸ்டிக் பொருட்களை மலைகள் போல் குவித்து வைத்தால் யார் அவற்றை அகற்றுவது? சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கொடைக்கானல் சென்றேன். ஊட்டி சென்றேன். அங்கே நான் கண்ட காட்சிகளைப் பார்க்கும்போது எனக்கு அழகையே வந்துவிட்டது. கொடைக்கானலில், மலைப்பகுதிகளில் எங்கே பார்த்தாலும், டிரிஸ்ட்கள், பயணிகள் வந்து போகின்ற இடங்களில் எல்லாம் அப்படி அப்படியே பிளாஸ்டிக் பைகள், பிளாஸ்டிக் பாட்டில்கள், பிளாஸ்டிக் கோப்பைகள், பிளாஸ்டிக் டம்ளர்கள் அப்படிக் குவிந்து கிடந்தன. ஊட்டி, கொடைக்கானல் மட்டுமில்லை. பயணிகள் அதிக அளவில் செல்கின்ற எந்த tourist spot-ஆக இருந்தாலும் இன்றைக்கு அதே நிலைமைதான். புண்ணிய ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. கோயில்கள் இருக்கின்றன. எந்தப் பெரிய திருக்கோயிலை நீங்கள் சென்று பார்த்தாலும் அந்த கோயிலைச் சுற்றி இத்தகைய பொருட்கள்தான் கிடக்கும். எங்கே பார்த்தாலும், மலைபோல் இந்த பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் குவிந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

உலக நாடுகளிலே இன்றைக்கு இந்த பிளாஸ்டிக் waste products-ஐ எப்படி dispose செய்வது என்பது ஒரு national problem ஆக இருக்கிறது. இதனால் பல நாடுகளுக்கு இடையே சண்டையே வந்து இருக்கின்றது. இங்கே கர்நாடகத்திற்கும், தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையே நதிநீர்ப் பிரச்சினை. காவிரி நதிநீர் தாவா பிரச்சினை இருக்கிறது. வேறு சில நாடுகளுக்கு இடையேகூட நதிநீரை பங்கிட்டுக் கொள்வதில் பிரச்சினை இருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு இந்தியாவிற்கும், பங்களாதேஷ்-க்குமே நதிநீரைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதில் ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. இப்படி மேலை நாடுகளில்கூட, ஒரு நாட்டுக்கும் அண்டை நாட்டுக்கும் நதிநீரை பங்கிட்டுக்கொள்வதில் முன்பு எல்லாம் பிரச்சினைகள் வரும். சண்டைகள் வரும். ஆனால் இந்த நவீன காலத்தில் மேலை நாடுகளில் இந்த பிளாஸ்டிக் குப்பைப் பொருட்களை dispose செய்வதிலேயே ஒரு நாட்டுக்கும் அண்டை நாட்டுக்கும் சண்டைகள் வருகின்றன. இந்தியா மிகப் பெரிய நாடு. இங்கே தமிழ்நாடு மேலை நாடுகளில் 4, 5 நாடுகளுக்குச் சமமான நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. European Countries—மேலை நாடுகளில்-ஐரோப்பாவில் இருக்கின்ற நாடுகள் எல்லாம் மிகச் சிறிய நிலப்பரப்பைக் கொண்டவை. சில நாடுகளில் இப்படி எக்கச்சக்கமான பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் குவிந்துபோய் அந்தக் குப்பைகளை எல்லாம் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் அவர்கள் நாட்டில் இந்த குப்பைகளைப் போட இடம் இல்லாததால், அவர்கள் எல்லையைக் கடந்து அண்டை நாட்டில் போட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் அந்த அண்டை நாட்டினுடைய

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2002 மே 8]

அரசாங்கம் இவர்களோடு சண்டைக்கு வந்துவிடுகிறது. அவர்கள் திரும்ப அந்த குப்பைகளைக் கொண்டு வந்து இவர்கள் நாட்டிலேயே போட்டுவிடுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம்கூட இந்த நவீன காலத்தில் நடைபெறுகிறது. இது ஒரு மிகப் பெரிய சுகாதாரக் கேடாக வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. இதனால் மனிதர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, கால்நடைகளும், மிருகங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

இந்த பிளாஸ்டிக் பெருங்களை உபயோகப்படுத்துகின்றவரை உபயோகப்படுத்திவிட்டு பின்னர் அவை வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யும்போது பலபேருக்கு அவற்றை என்ன செய்வது என்று தெரிவதில்லை. அவற்றை எரித்தால் எரிக்கும்போது ஒரு விஷ வாயு கிளம்புகிறது. அந்த விஷ வாயுவினால் பல தீவிரமான நோய்கள் மனிதர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன. அந்த நோய்களை குணப்படுத்துவதற்குக்கூட இன்று வரை மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. மனிதர்களின் ஆயுளையே அது குறைத்துவிடும். அந்த அளவிற்கு அவை அபாயகரமானவை. இங்கே நம் நகரங்களில் எல்லாம் சர்வ சாதாரணமாக கால்நடைகள் நடமாடிக்கொண்டு இருக்கும். எத்தனையோ ஆடுகள், மாடுகள் ரோட்டில் கிடக்கின்றன. இந்த பிளாஸ்டிக் பைகளை தின்றுவிட்டு இறந்துபோய் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் இந்த மாடுகள் எல்லாம் முன்பு poster-களைத் தின்னும். சுவர்களில் கோந்தால் ஒட்டப்பட்ட காகிதப் poster-களைத் தின்னும். அதைத் தின்றால் ஒன்றும் ஆகாது. ஜீரணம் ஆகிவிடும். ஆனால் ஒரு பிளாஸ்டிக் பை கிடக்கிறதே என்று ஒரு மாடு அதை விழுங்கினால் அது ஜீரணம் ஆகாது. ஏனென்றால் கரைந்துபோகும் தன்மை அதற்குக் கிடையாது. அந்த மாட்டின் குடலையே அது கிழித்துவிடும். அந்த மாடு இறந்துவிடும். இப்படி நகரங்களிலே urban area-களில், நம் கிராமப்புறங்களில் எத்தனையோ கால்நடைகள் அண்மைக்காலங்களில் இறந்து கிடக்கின்றன. இறந்து போகின்றன.

பிற்பகல் 7-00

இங்கே மட்டுமல்ல, காடுகளில் மிருகங்கள்கூட, வன விலங்குகள்கூட, இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றன. Mudumalai Sanctuary இருக்கின்றது; Bandipur Sanctuary இருக்கின்றது. வன விலங்குகள் சரணாலயங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே எத்தனையோ பயணிகள் செல்கின்றார்கள். அவர்கள் பல தின்பண்டங்களை பிளாஸ்டிக் பைகளில் எடுத்துச் செல்கிறார்கள். சாப்பிட்டுவிட்டு, அந்தப் பைகளை அப்படியே

2002 மே 8]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

காடுகளில் போட்டுவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். அதன் பின்னர் அந்தக் காடுகளில் இருக்கின்ற யானைகள், புலிகள், கரடிகள், குரங்குகள் அந்தப் பைகளைத் தின்று, அதனால் பரிதாபமாகச் செத்துக் கிடக்கின்றன. ஒரு நகரத்தில் ஒரு மிருகத்திற்கு உடல்நலக் கோளாறு ஏற்பட்டால் குறைந்தபட்சம் யாராவது அதைக் கண்டுபிடித்து ஒரு Veterinary Doctor—இடம் அழைத்துச் செல்வார்கள். அப்படி சில மிருகங்களை முடிந்தால் காப்பாற்ற முடியும். ஆனால் வன விலங்குகளை யார் காப்பாற்றுவது? வன விலங்குகள் இந்த நாட்டினுடைய சொத்து. அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டியது நம் அனைவருடைய கடமை.

அதுமட்டுமல்லாமல் இப்படி எங்கெல்லாம் National Highway-கள் இருக்கின்றனவோ, எங்கெல்லாம் tourist attractions இருக்கின்றனவோ, எங்கெல்லாம் மலைகள், hill stations, கோயில்கள், எங்கெல்லாம் நீர் வீழ்ச்சிகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் பயணிகள் செல்கிறார்கள். விடுமுறை நாட்களில் எல்லோரும் செல்கிறார்கள். இப்போதெல்லாம் இத்தகைய tourist attraction இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் கூட்ட நெரிசல் அதிகம். எனவே ஜனத்தொகையும் பெருகிவிட்டது. இப்படி, கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்கின்றவர்கள், அங்கேயிருந்து திரும்பும்போது, அந்த இடத்தையே அகத்தப்படுத்தி விடுகிறார்கள். முன்பெல்லாம் இப்படி கூட்டம் கூட்டமாகப் பயணிகள் சென்றபோது, சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதிக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் முன்பெல்லாம் தின்பண்டங்களைக் கொண்டு சென்றால், காகிதத்தில் சுற்றிக்கொண்டு செல்வார்கள்; அல்லது இலையில் சுற்றிக் கொண்டு செல்வார்கள். தையல் இலை வைத்துக் கொள்வார்கள்; அல்லது வாழை இலை வைத்துக் கொள்வார்கள்; அல்லது வெறும் காகிதத்தில் அந்த உணவுகளை pack செய்து எடுத்துச் செல்வார்கள். சாப்பிட்டுவிட்டு, அவற்றை அப்படியே போட்டுவிட்டால், ஒரு நல்ல மழை பெய்தால் போதும், அப்படியே அது மக்கிப் போய்விடும். மண்ணோடு மண்ணாகிக் கலந்து விடும்.

அதைப்போலவே இந்த plastic carry bags பைகள் வருவதற்கு முன்னால், சணல் பைகள் இருந்தன; துணிப் பைகள் இருந்தன; காகிதப் பைகள் இருந்தன. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். இளநீர் குடிக்க வேண்டுமானால், cool drink குடிக்க வேண்டுமானால் plastic straw இல்லையென்றால் எப்படிக் குடிப்பது என்று கேட்டார். ஏன், paper straw-க்கள் இருக்கின்றன. பிளாஸ்டிக் வருவதற்கு முன்னால் எப்படி எல்லோரும் குடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்? அதனால் அது ஒரு காரணமாகாது. ஆகவே சுற்றுப்புறச் சூழல், இந்த பிளாஸ்டிக்

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2002 மே 8]

பொருட்களினால் எந்த அளவு பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து, இதை ஒரு சமுதாயச் சீர்திருத்த இயக்கமாக அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டு, நம் சமுதாயத்திலிருந்து படிப்படியாக பிளாஸ்டிக் பொருட்களின் பயன்பாட்டை அகற்ற வேண்டும். அதை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதை ஓர் இயக்கமாக நடத்தினால்தான், இந்த நாட்டை நாம் காப்பாற்ற முடியும்; தமிழ்நாட்டை நாம் காப்பாற்ற முடியும்; நம் இயற்கை எழிலை நாம் பாதுகாக்க முடியும். சுற்றுப்புறச் சூழலைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே தெரிவித்த பல கருத்துகளை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். படிப்படியாக மக்களுக்கு பிளாஸ்டிக் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதனால் ஏற்படுகின்ற தீமைகளைப்பற்றி நாம் உணர வைக்க வேண்டும்; புரிய வைக்க வேண்டும். இதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன். எல்லோருடைய ஒத்துழைப்போடு நாம் ஓர் இயக்கமே நடத்த வேண்டும்.

பல தொழில் அதிபர்கள் பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் கால அவகாசம் கொடுத்து, அவர்கள் மாற்றுத் தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உறுதியும் செய்து, அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அது ஒரு நியாயமான கோரிக்கைதான், நியாயமான சிந்தனைதான்.

அதைப்பேரலவே பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படக்கூடாது. அரசாங்கம் தன்னுடைய பொறுப்பை உணர்கிறது. அத்தகைய தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு மாற்று வேலை கிடைப்பதற்கும் உதவி செய்யவேண்டும். அதற்கும் போதிய கால அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இத்தகைய ஒரு சட்டத்தை ஒரேயடியாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை இந்த அரசு உணர்கிறது. நானும் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். முதலில் இதனுடைய தீமைகளை மக்களுக்கு விளக்கி, மக்கள் அதை உணரும்படிச்செய்து, அதன் பின்னர் முதலில் மாநகராட்சிகளில், பின்னர் Municipality-களில் பின்னர் பேரூராட்சிகளில், பின்னர் பஞ்சாயத்துகளில், பின்னர் தமிழ்நாடு முழுவதும் என்ற அளவில் படிப்படியாக இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும் என்பதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆகவே எவ்வாறு

2002 மே 8]

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

இதையெல்லாம் செய்யலாம் என்பதைச் சிந்திக்க அரசுக்கும் கால அவகாசம் தேவைப்படுவதால், இந்தச் சட்டமுன்வடிவை Select Committee-க்கு refer செய்யலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 7-05

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு வனம் மற்றும் சுற்றுச் சூழல் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. ப. மோகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவை விதி 132-ன்கீழ் 2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் (விற்பனை, சேமித்து வைப்பதனை, ஏற்றிச் செல்வதனை மற்றும் பயன்படுத்துவதனை தடை செய்தல்) சட்டமுன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 22/2002)” ஆய்ந்து அறிக்கை அளிப்பதற்கு ஆய்வுக் குழுவிற்கு (Select Committee)-க்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை, புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய கருத்துக்கு இணங்க இந்தத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். இக்குழுவில் பணியாற்ற இருக்கும் உறுப்பினர்கள் குறித்து பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு வனம் மற்றும் சுற்றுச் சூழல் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஆய்வுக்குழுவிற்கு விடப்படுகிறது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (9-5-2002) காலை 10-00 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 7-07 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.